

Sygn. akt VIII C 4380/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko D. L.

o zapłatę

1. zasądza od D. L. na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 26,85 zł (dwadzieścia sześć złotych i osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 107,54 zł (sto siedem złotych i pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. umarza postępowanie w pozostałej części.

Sygn. akt VIII C 4380/14

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2014 roku powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu D. L. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 315,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany zawarł z nim w dniu 4 września 2013 roku umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nr (...), na mocy której ochroną ubezpieczeniową objęty został samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...). W związku z zawartą umową, pozwany obowiązany był do zapłaty składki ubezpieczenia, która podlegała uregulowaniu w 2 ratach. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie zapłacił 2 raty składki w wysokości 300 zł, której płatność przypadała na dzień 3 marca 2014 roku. Na żądanie pozwu, poza w/w kwotą, składają się skapitalizowane odsetki ustawowe naliczone od dnia 3 marca 2014 roku do dnia 24 lipca 2014 roku w kwocie 15,39 zł.

W dniu 16 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty, o którym mowa wyżej, wobec niedoręczenia go pozwanemu oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

W piśmie procesowym z dnia 14 maja 2015 roku pozwany wskazał, że w dniu 14 maja 2015 roku wpłacił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 315,39 zł.

W odpowiedzi na powyższe pismo powód cofnął pozew w zakresie kwoty 315,39 zł, wnosząc o zasądzenie kwoty 26,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Następnie, w piśmie procesowym opatrzonym datą 16 października 2015 roku powód zmodyfikował wcześniejsze żądanie w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie kwoty 26,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po dniu dokonania wpłaty przez pozwanego do dnia zapłaty. Jednocześnie wskazał, że uiszczoną przez pozwanego kwotę zaliczył – zgodnie z treścią art. 451 k.c. – w pierwszej kolejności na wymagalne odsetki ustawowe w kwocie 26,85 zł naliczone od kwoty 315,39 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia wpłaty, a pozostałą kwotę 288,54 zł na roszczenie główne. Tym samym z tytułu dochodzonego pozwem roszczenia do zapłaty pozostała kwota 26,85 zł.

Na rozprawie w dniu 27 października 2015 roku oraz 19 stycznia 2016 roku nie stawiała się żadna ze stron.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. L., jako właściciel samochodu marki C. (...) o nr rej. (...), zawarł w dniu 4 września 2013 roku z powodowym Towarzystwem umowę obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej (polisa nr (...)), przy czym ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od dnia 31 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2014 roku. Składka za ubezpieczenie w wysokości 601 zł podlegała zapłacie w dwóch ratach. Termin płatności drugiej raty w kwocie 300 został ustalony na dzień 2 marca 2014 roku.

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie zapłacił w terminie 2 raty składki za ubezpieczenie.

(polisa OC k. 33, okoliczności bezsporne)

Już po wytoczeniu powództwa w przedmiotowej sprawie, w dniu 14 maja 2015 roku, pozwany wpłacił na rzecz powoda kwotę 315,39 zł odpowiadającą żądaniu pozwu. Wpłata pozwanego, zgodnie z treścią art. 451 § 1 zd. 2 k.c., została zaliczona w pierwszej kolejności na wymagalne odsetki ustawowe w kwocie 26,85 zł naliczone od kwoty 315,39 zł od dnia 25 lipca 2014 roku (data wniesienia pozwu) do dnia 14 maja 2015 roku, a pozostała kwota 288,54 zł na roszczenie główne.

(dowód wpłaty k. 27, kalkulator odsetkowy L. , okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, po modyfikacji pismem procesowym z dnia 16 października 2015 roku, jako zasadne zasługuje na uwzględnienie w całości.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań podnieść należy, że strona powodowa – wskutek wpłaty dokonanej przez pozwanego po wytoczeniu powództwa – w piśmie procesowym z dnia 16 października 2015 roku cofnęła powództwo co do kwoty 288,54 zł w zakresie należności głównej oraz co do kwoty 26,85 zł w zakresie skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczonych od należności głównej od dnia 25 lipca 2014 roku (data wniesienia pozwu) do dnia 14 maja 2015 roku.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

W przedmiotowej sprawie nie budziła wątpliwości okoliczność, że pozwany, jako właściciel samochodu marki C. (...) o nr rej. (...), zawarł w dniu 4 września 2013 roku z powodowym Towarzystwem umowę obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej (polisa nr (...)), która objęła w/w pojazd ochroną ubezpieczeniową. Poza sporem pozostawało ponadto, że pozwany nie uiścił w terminie 2 składki ubezpieczeniowej w kwocie 300 zł, której płatność przypadała na dzień 2 marca 2014 roku.

Mając na uwadze powyższe, jak również uwzględniając okoliczność, iż pozwany w dniu 14 maja 2015 roku uiścił na rzecz powoda kwotę 315,39 zł, która pokryła należność główną co do kwoty 288,54 zł oraz należność odsetkową naliczoną od dochodzonej pozwem kwoty za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia 14 maja 2015 roku (tj. kwotę 26,85 zł), żądanie powoda zapłaty kwoty 26,85 zł z tytułu pozostałej do zapłaty części należności głównej, należy uznać za w pełni zasadne.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 26,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2015 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości (wpłata pozwanego, pokrywająca w przeważającej części roszczenie pozwu, została dokonana już po wytoczeniu powództwa), a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 60 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym - § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U. 2013, poz. 490 j.t., 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez powoda oraz 0,54 zł tytułem kosztów prowizji od przelewu.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.